

اندازه گیری هموگلوبین گلايکوزيله و ارتباط آن با گلوکز پلازما در شتر ایرانی

محمد حسین مهدوی^{۱*}، همایون رضا شهباز کیا^۲

۱- دانش آموخته دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهرکرد ۲- گروه پاتوبیولوژی دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهرکرد.

پست الکترونیکی نویسنده مسؤول: Dr.Mo.Mahdavi@gmail.com

مقدمه و هدف: میزان هموگلوبین گلايکوزيله (HBG) یک شاخص گذشته نگر از گلوکز خون است و تحت تاثیر استرس ها و شرایط زودگذر مانند تغذیه و تحرکات بدنی قرار نمی گیرد. غلظت های مختلف و معینی از HbG و ارتباط آن با گلوکز خون در حیوانات وحشی و اهلی از قبیل باز، اهو، بز، گوسفند، سگ، شتر و اسب بدست آمده است. اما در ایران اطلاعاتی درباره HbG در شترهای اهلی وجود ندارد. از طرف دیگر ارتباط HbG با گلوکز خون و ارزش این شاخص متابولیک در شتر مشخص و روشن نمی باشد. منظور از انجام این تحقیق، تعیین مقدار هموگلوبین گلايکوزيله در شتر اهلی بالغ ایرانی و مطالعه رابطه آن با گلوکز پلازما است.

مواد و روش کار: نمونه خون از ورید و داج ۴۵ نفر شتر سالم و بالغ جمع آوری شد (۲۰ نفر نر، ۲۵ نفر ماده). بعد از جداسازی و شستشوی گلبولهای قرمز، گلبول های قرمز همولیز شده و با تکنیک کروماتوگرافی تبادل کاتیونی ضعیف مورد آنالیز قرار گرفت. میزان گلوکز نیز در نمونه های پلازما اندازه گیری شد.

نتایج و بحث: میزان گلوکز پلازما و HbG در شترها به ترتیب $13/24 \pm 10/97$ میلی گرم در دسی لیتر $4/12 \pm 0/96$ درصد از هموگلوبین تام بود. همچنین مشخص شد که بین گلوکز پلازما و میزان HbG همبستگی قوی وجود دارد و HbG در شتر نیز میتواند به عنوان یک شاخص متابولیکی حساس و طولانی مدت مد نظر قرار گیرد.

واژه های کلیدی: شتر، کروماتوگرافی کاتیون ضعیف و هموگلوبین گلايکوزيله

بررسی نتایج تست های هاری ارجاع شده به آزمایشگاه دامپزشکی آسا

محمد رضا اجوری^{۱*}، بتول دباغ زاده^۲، بیژن امیدي^۳، مسعود رسولی^۴

۱- مسئول آزمایشگاه دکتر اجوری-ساری ۲- مسئول بخش دامپزشکی آزمایشگاه دامپزشکی دکتر اجوری-ساری ۳- مدیر عامل شرکت آزمون سلامت آسا و مدیر

آزمایشگاه آسا ۴-مسئول بخش تحقیق و توسعه آزمایشگاه آسا

پست الکترونیکی نویسنده مسؤول: Mbm_asa@yahoo.com

مقدمه و هدف: هاری بیماری کشنده ای با عامل ویروسی است که به سیستم عصبی حمله می کند. ویروس از طریق بزاق دفع شده و اغلب از طریق گاز گرفتگی توسط حیوان آلوده به انسان یا حیوان دیگر منتقل می شود. به ندرت انتقال از طریق زخم های باز، چشم، بینی یا دهان نیز گزارش شده است. در صورتیکه علائم ظاهری هاری بروز نماید، در اغلب موارد بیماری کشنده خواهد بود. تنها پستانداران به هاری مبتلا می شوند، پرندهگان، ماهیان، خزندگان، دوزیستان نسبت به این بیماری مصون هستند. هنگامیکه ویروس هاری وارد بدن حیوان می شود از طریق اعصاب به مغز می رسد. سگ و گربه مبتلا ممکن است علائم متفاوتی را نشان دهند که عبارت است از ترس، تهجم، ترشح بزاق بیش از حد، اشکال در بلع، گیجی و غش. حیوانات وحشی ممکن است تنها رفتار غیر عادی داشته باشند. به عنوان مثال حیوانی که فقط شب ها دیده می شود ممکن است در روز ظاهر شود. سایر حیوانات علاوه بر علائم مشاهده شده در سگ و گربه علائم افسردگی و حساسیت شدید به نور را ممکن است نشان دهند.

آزمایش های مربوط به هاری: روش های متفاوتی در حال حاضر در سراسر دنیا برای ارزیابی ایمنی گربه و سگ در مقابل بیماری هاری وجود دارد. توسط این آزمایش ها می توان به موثر بودن واکسیناسیون در این حیوانات پی برد و سطح ایمنی آنها را سنجید. دو روش پیشنهادی برای اندازه گیری آنتی بادی بر علیه هاری عبارتند از:

۱- FAVN (Fluorescent antibody Virus neutralization)

۲- ELISA

که همانطور که گفته شد این آزمایشها میزان ایمنی در مقابل ویروس عامل هاری را نشان می دهند که هدف از این مطالعه بررسی میزان ایمنی در ۲۰۰ مورد ارجاعی به آزمایشگاه می باشد.

مواد و روش کار: در این مطالعه نتایج تست هاری با روش ELISA تعداد ۲۰۰ مورد ارجاع شده به آزمایشگاه آسا را جهت ارزیابی ایمنی مورد مطالعه قرار داده شد.

نتایج و بحث: با توجه به نتایج حاصله به این نتیجه گرفته شد که تعدادی از موارد از لحاظ ایمنی مصونیت کامل نداشته و در معرض خطر ابتلا و حمل بیماری هاری می باشند.

واژه های کلیدی: هاری، سگ، ELISA.RABIES